

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 129/2018-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. apríla 2018 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDACTED] [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej advokátkou [REDACTED], [REDACTED], vo veci namietaného porušenia čl. 13 ods. 4 a základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd príkazom Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky na zaistenie peňažných prostriedkov sp. zn. V GO-V-985-1/2017 z 9. novembra 2017, uznesením Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. VII/2 Gv 302/17/1000-13 z 5. decembra 2017 a uznesením Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. VII/2 Gv 302/17/1000-25 z 23. januára 2018 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDACTED] [REDACTED]

[REDACTED], p r i j í m a na ďalšie konanie.

2. Sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDACTED] [REDACTED], vedenú pod sp. zn. I. ÚS 129/2018 s p á j a na spoločné konanie s vecou vedenou pod sp. zn. I. ÚS 122/2018, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. I. ÚS 122/2018.

3. Návrhu obchodnej spoločnosti [REDACTED] [REDACTED], na odloženie vykonateľnosti príkazu Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky na zaistenie peňažných prostriedkov sp. zn. V GO-V-985-1/2017 z 9. novembra 2017, uznesenia Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. VII/2 Gv 302/17/1000-13 z 5. decembra 2017 a uznesenia Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. VII/2 Gv 302/17/1000-25 z 23. januára 2018 n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. apríla 2018 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia čl. 13 ods. 4 a základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva podľa čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) príkazom Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „úrad špeciálnej prokuratúry“) na zaistenie peňažných prostriedkov sp. zn. V GO-V-985-1/2017 z 9. novembra 2017 (ďalej len „príkaz na zaistenie peňažných prostriedkov“), uznesením úradu špeciálnej prokuratúry č. k. VII/2 Gv 302/17/1000-13 z 5. decembra 2017 (ďalej len „uznesenie prokurátora“) a uznesením úradu špeciálnej prokuratúry č. k. VII/2 Gv 302/17/1000-25 z 23. januára 2018 [(ďalej len „uznesenie špeciálneho prokurátora“), (spolu ďalej aj „napadnuté rozhodnutia“)].

2. Zo sťažnosti a z k nej priložených príloh vyplýva, že príkazom na zaistenie peňažných prostriedkov bola na bankovom účte sťažovateľky zaistená suma vo výške 15 236 226 eur (ďalej len „zaistené peňažné prostriedky“) s odôvodnením, že dosiaľ zistené nasvedčuje tomu, že uvedené finančné prostriedky pochádzajú z trestnej činnosti. Zaistené peňažné prostriedky predstavujú odmenu za poskytovanie právnych služieb sťažovateľkou pre Fond národného majetku Slovenskej republiky a jej právneho nástupcu, obchodnej spoločnosti MH Manažment, a. s., vyplývajúcu z objednávky č. 27/2015 z 20. apríla 2015 a rámcovej zmluvy o poskytovaní právnych služieb z 3. februára 2015. Ako z príkazu na zaistenie peňažných prostriedkov vyplýva, súčasťou takto zaistených peňažných prostriedkov je aj suma vo výške 2 520 186,53 eur, ktorá zodpovedá 20 % DPH (ďalej len „zaistená suma DPH“). Žiadosťou z 22. novembra 2017 sťažovateľka požiadala úrad špeciálnej prokuratúry o obmedzenie zaistenia peňažných prostriedkov vo výške rovnajúcej sa zaistenej sume DPH s odôvodnením, že je platiteľkou DPH a že jej na základe zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o DPH“) a na základe podaného daňového priznania za október 2017 vznikla povinnosť zaplatiť štátu DPH vo výške rovnajúcej sa zaistenej sume DPH. Napadnutým uznesením prokurátor špeciálnej prokuratúry zamietol žiadosť sťažovateľky. Sťažovateľka podala proti uzneseniu prokurátora sťažnosť, o ktorej rozhodol napadnutým uznesením špeciálny prokurátor tak, že ju ako nedôvodnú zamietol. V ten istý deň, v ktorý bolo sťažovateľke doručené uznesenie špeciálneho prokurátora, jej bolo doručené rozhodnutie Daňového úradu Bratislava z 25. januára 2018, ktorým bolo zriadené záložné právo k účtu sťažovateľky z dôvodu nesplatenia zaistenej sumy DPH za zdaňovacie október 2017 splatnej 27. novembra 2017, avšak nielen v rozsahu zaistených peňažných prostriedkov, ale aj v rozsahu peňažných prostriedkov, ktoré sa nachádzajú na účte sťažovateľky nad rámec zaistených peňažných prostriedkov, a taktiež aj na prichádzajúce peňažné prostriedky. Sťažovateľka v sťažnosti uvádza, že s peňažnými prostriedkami na jej účte mohla v dôsledku napadnutých rozhodnutí disponovať len obmedzene, avšak od 29. januára 2018 s nimi už nemôže disponovať vôbec, čím je paralyzovaná jej podnikateľská činnosť.

Doplnením podania doručeným ústavnému súdu 17. apríla 2018 sťažovateľka ústavnému súdu oznámila, že 3. apríla 2018 jej bolo doručené rozhodnutie Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 100591068/2018 z 20. marca 2018, ktorým bolo

zmenené rozhodnutie Daňového úradu Bratislava z 25. januára 2018 tak, že záložné právo k peňažným pohľadávkam z účtu sťažovateľky sa zriaďuje do výšky 2 520 186,53 eur len k peňažným pohľadávkam na účte sťažovateľky existujúcim v okamihu doručenia tohto rozhodnutia poskytovateľovi platobných služieb [REDACTED]

3. Poukazujúc na čl. 2 ods. 2 a čl. 152 ods. 4 ústavy a § 3 ods. 2 zákona o prokuratúre a § 2 ods. 2 Trestného poriadku sťažovateľka uvádza, že úrad špeciálnej prokuratúry napadnutými rozhodnutiami nerešpektoval ústavne konformný výklad aplikovateľných právnych predpisov, zásadu rýchlej a účinnej ochrany práv a zásadu minimalizácie zásahov do základných práv a slobôd sťažovateľky. Sťažovateľka namieta ústavnú neudržateľnosť napadnutých rozhodnutí a najmä nedostatočné odôvodnenie uznesenia špeciálneho prokurátora, ktorý sa podľa sťažovateľky nijakým spôsobom nevysporiadal s jej argumentáciou uvedenou v sťažnosti. Sťažovateľka uvádza, že jej základné práva by boli rešpektované iba za predpokladu, ak by úrad špeciálnej prokuratúry posúdil opodstatnenosť a primeranosť zaistenia peňažných prostriedkov v časti zaistenej sumy DPH v kontexte ústavne konformného výkladu, náležite zistil skutkový a právny stav veci a až následne vydal napadnuté rozhodnutia. Odôvodnenie uznesenia špeciálneho prokurátora vrátane uznesenia prokurátora a príkazu na zaistenie peňažných prostriedkov nespĺňa podľa sťažovateľky požiadavku logického a vnútorne konzistentného celku, ktorý dáva odpoveď na všetky otázky majúce zásadný význam pre vydanie rozhodnutia. Sťažovateľka namieta, že špeciálny prokurátor v napadnutom uznesení uviedol takú argumentáciu, ktorá nebola predtým použitá ani v uznesení prokurátora a ani v príkaze na zaistenie peňažných prostriedkov, čím znemožnil sťažovateľke efektívne sa brániť a prednášať relevantné protiargumenty. Medzi ďalšími vadami spôsobujúcimi porušenie jej práv sťažovateľka uvádza nesprávnu identifikáciu osoby podávajúcej sťažnosť proti uzneseniu prokurátora v uznesení špeciálneho prokurátora, nešpecifikovanie konkrétneho spôsobu a konania, ktorým malo dôjsť k porušeniu povinností v zmysle § 237 ods. 1 a 4 písm. a) Trestného zákona v príkaze na zaistenie peňažných prostriedkov. K namietanému porušeniu práva na nestranné a nezávislé posudzovanie opravného prostriedku došlo podľa sťažovateľky spôsobom rozhodovania v rámci jednej a tej istej inštitúcie, a to úradu špeciálnej prokuratúry.

4. Na základe uvedených skutočností sťažovateľka namieta porušenie označených práv napadnutým rozhodnutiami, navrhuje napadnuté rozhodnutia zrušiť a priznať jej náhradu trov konania vo výške 390,50 eur na účet jej právnej zástupkyne.

5. Sťažovateľka taktiež navrhuje spojiť konanie o tejto sťažnosti s konaním o sťažnosti sťažovateľky vedeným pod sp. zn. Rvp 590/2018, ktoré sa týka tých istých strán a skutkovo súvisí s touto sťažnosťou.

6. Sťažovateľka zároveň navrhuje, aby ústavný súd jej sťažnosť prednostne prerokoval a vydal dočasné opatrenie a odložil vykonateľnosť napadnutých rozhodnutí.

Návrh na odloženie vykonateľnosti napadnutých rozhodnutí odôvodňuje tým, že je platiteľkou DPH v súlade so zákonom o DPH. Obchodná spoločnosť MH Manažment, a. s., ktorá sťažovateľke vyplatila zaistené peňažné prostriedky, je taktiež platiteľom DPH v zmysle zákona o DPH. Na základe podaného daňového priznania vyplýva pre sťažovateľku daňová povinnosť zodpovedajúca zaistenej sume DPH. Zaplatením odmeny za poskytnuté právne služby na základe riadne vystavenej faktúry vznikol obchodnej spoločnosti MH Manažment, a. s., aj nárok na odpočítanie DPH. Sťažovateľka je povinná splniť si svoju daňovú povinnosť a navyše je povinná plniť si aj iné záväzky voči svojim zamestnancom a zmluvným partnerom. Zaistením peňažných prostriedkov na základe príkazu na zaistenie peňažných prostriedkov vo výške zahŕňajúcej DPH je ohrozený záujem štátu na riadnom výbere daní. Neodvedením splatnej DPH sťažovateľkou štátu došlo zo strany Daňového úradu Bratislava k zriadeniu záložného práva k dotknutým peňažným prostriedkom na účte sťažovateľky, a to v rozsahu peňažných prostriedkov nachádzajúcich sa na účte sťažovateľky nad rámec dotknutých peňažných prostriedkov a taktiež aj v rozsahu prichádzajúcich peňažných prostriedkov. Sťažovateľka nemôže vôbec disponovať peňažnými prostriedkami na svojom účte, čím je paralyzovaná jej činnosť a vykonávanie podnikateľskej činnosti vrátane úhrady prevádzkových nákladov a miezd zamestnancov.

II.

7. Podľa čl. 124 ústavy je ústavný súd nezávislým orgánom ochrany ústavnosti. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb a právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

9. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistil, že sťažnosť sťažovateľky spĺňa náležitosti návrhu na začatie konania pred ústavným súdom predpísané v § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde, a pretože nie sú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, rozhodol o jej prijatí na ďalšie konanie.

10. Podľa § 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerané ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) alebo Trestného poriadku.

11. Podľa § 166 ods. 1 CSP v záujme hospodárnosti konania súd spojí na spoločné konanie také konania, ktoré sa pred ním začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých strán. Ak boli také konania pridelené viacerým sudcom toho istého súdu, rozhodne o spojení konaní ten sudca, u ktorého sa začalo konanie skôr.

12. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 166 ods. 1 CSP.

13. Po preskúmaní sťažností sťažovateľky ústavný súd zistil, že táto úzko súvisí s vecou vedenou pod sp. zn. I. ÚS 122/2018, keďže v oboch veciach vystupuje totožná sťažovateľka, totožný je aj porušovateľ sťažovateľkou označených práv, a to úrad špeciálnej prokuratúry a v oboch prípadoch sťažovateľka napáda mimo iných rozhodnutí aj rovnaký príkaz na zaistenie peňažných prostriedkov. Predmetom oboch sťažností je namietané porušenie tých istých práv podľa ústavy, dohovoru a dodatkového protokolu a sťažnosti sa zakladajú na takmer identickom skutkovom a právnom základe. Prerokovávaná sťažnosť sa týka obmedzenia zaistenia peňažných prostriedkov vo výške rovnajúcej sa zaistenej sume DPH a sťažnosť v konaní vedenom pod sp. zn. I. ÚS 122/2018 sa týka zaistenia celej sumy peňažných prostriedkov vo výške 15 236 226 eur vrátane DPH.

14. Vzhľadom na to, že ústavné sťažnosti spolu skutkovo úzko súvisia a týkajú sa tých istých strán, ústavný súd v záujme hospodárnosti konania podľa § 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde v spojení s § 166 ods. 1 CSP rozhodol, že prerokovávanú vec spája na spoločné konanie s vecou vedenou pod sp. zn. I. ÚS 122/2018, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. I. ÚS 122/2018.

15. K návrhu sťažovateľky na odklad vykonateľnosti namietaných rozhodnutí ústavný súd uvádza, že podľa § 52 ods. 1 zákona o ústavnom súde podanie sťažnosti nemá odkladný účinok. Podľa § 52 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na návrh sťažovateľa rozhodnúť o dočasnom opatrení a odložiť vykonateľnosť napadnutého právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ak to nie je v rozpore s dôležitým

verejným záujmom a ak by výkon napadnutého rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu neznamenal pre sťažovateľa väčšiu ujmu, než aká môže vzniknúť iným osobám pri odložení vykonateľnosti; najmä uloží orgánu, ktorý podľa sťažovateľa porušil jeho základné práva alebo slobody, aby sa dočasne zdržal vykonávania právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, a tretím osobám uloží, aby sa dočasne zdržali oprávnenia im priznaného právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom.

16. Po posúdení návrhu sťažovateľky na rozhodnutie o dočasnom opatrení nedospel ústavný súd k záveru, že v danom prípade sú splnené podmienky na odklad vykonateľnosti napadnutých rozhodnutí úradu špeciálnej prokuratúry v zmysle § 52 ods. 2 zákona o ústavnom súde, a to preto, že napadnuté uznesenia úradu špeciálnej prokuratúry neobsahujú výrok o plnení. Uznesením úradu špeciálnej prokuratúry z 5. decembra 2017 bola zamietnutá žiadosť sťažovateľky o obmedzenie zaistených peňažných prostriedkov zodpovedajúcich 20 % DPH z celkovej zaistenej sumy, ktoré boli zaistené napadnutým príkazom na zaistenie peňažných prostriedkov. Uznesením z 23. januára 2018 rozhodol úrad špeciálnej prokuratúry o sťažnosti sťažovateľky proti prvostupňovému rozhodnutiu tak, že jej sťažnosť zamietol ako nedôvodnú. Pri takýchto výrokoch namietaných (dvoch) uznesení pojmovovo neprichádza do úvahy odklad ich vykonateľnosti, a to s účinkami, ktoré sleduje sťažovateľka podaným návrhom. Keďže napadnuté uznesenia neukladajú žiadnu povinnosť na plnenie, vyhovením návrhu sťažovateľky na odklad ich vykonateľnosti by nedošlo k zmene vzniknutého právneho stavu. Inak povedené, prípadný odklad vykonateľnosti napadnutých uznesení úradu špeciálnej prokuratúry nemôže mať vplyv na zaistenie peňažných prostriedkov vykonaného na podklade napadnutého príkazu úradu špeciálnej prokuratúry na zaistenie peňažných prostriedkov.

Pokiaľ ide o návrh na odklad vykonateľnosti samotného príkazu úradu špeciálnej prokuratúry na zaistenie peňažných prostriedkov, tohto dočasného opatrenia sa sťažovateľka domáhala už návrhom v sťažnosti vo veci vedenej pod sp. zn. I. ÚS 122/2018, o ktorom rozhodol ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti 12. apríla 2018 tak, že mu nevyhovel. Keďže sťažovateľka v odôvodnení návrhu na odklad vykonateľnosti príkazu na zaistenie peňažných prostriedkov neuviedla žiadne nové skutočnosti a jej argumentácia odôvodňujúca návrh na vydanie dočasného opatrenia je totožná ako vo veci vedenej pod

sp. zn. I. ÚS 122/2018, ústavný súd nevzhliadol dôvod na revíziu svojho rozhodnutia pri nezmenenom skutkovom a právnom stave veci. V tejto súvislosti nemohol ústavný súd nezohľadniť ani časový faktor, keďže medzi rozhodovaním o dočasnom rozhodnutí neuplynul čas dlhší ako 1 týždeň.

17. Ústavný súd preto o návrhu sťažovateľky na odklad vykonateľnosti napadnutých rozhodnutí úradu špeciálnej prokuratúry rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto uznesenia.

18. Tieto skutočnosti boli podkladom na záver ústavného súdu obsiahnutý vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. V konaní o prijatej sťažnosti ústavný súd rozhodne aj o ďalších nárokoch sťažovateľky uplatnených v petite jej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. apríla 2018